

Drobtinice niso dovolj

Beograjski UNCTAD se pričinja v znamenju bolj ali manj enotne izhodiščne diagnoze vseh članic te najširše mednarodne organizacije, ki šteje 166 članic ali devet več od samih Združenih narodov, o položaju v svetovnem gospodarstvu. Tako na Zahodu kot na Vzhodu ali med državami v razvoju je tik pred celomesečnimi razpravami v konferenčnem centru »Sava« zaslediti oceno, da se je mednarodno gospodarstvo znašlo v doslej najhujši krizi po drugi svetovni vojni. Za razviti Zahod je kriza zgolj ciklična, potrebuje le običajna spodbujanja in že se bo kolo gospodarstva znova obračalo kot perpetuum mobile. Američani, ki imajo v igri še domače politične interese, celo zatrjujejo, da se je okrevanje že pričelo in da bo za seboj potegnili tudi druge članice mednarodne skupnosti, če bodo le upoštevale načelo proste trgovine, torej odpiranje meja in odmikanje carinskih ovir.

Po mnenju vzhodnoevropskih držav, ki so na dosedanjih zasedanjih konference za trgovino in razvoj vselej tiho asistirale velikim spopadom med Zahodom in državami v razvoju, je sedanja kriza posledica somraka kapitalizma in temu primerno velja obravnavati zdravljenje: plača naj ga tisti, ki je bolezen povzročil, torej razviti Zahod z dolgoletnim kapitalističnim izkoriščanjem nesrečnega Juga.

Proti obema poenostavitvama so odločno države v razvoju, ki so na zadnjem pripravljalnem srečanju v Buenos Airesu sprejele temeljno oceno sedmega vrha neuvrščenih držav, da je sedanja gospodarska kriza strukturne, torej ne ciklične narave, da gre za nepravilno mednarodno ekonomsko ureditev, ki je bila svetu vsiljena še pred koncem druge svetovne vojne, ko je bila mednarodna skupnost neprimerno manjša od dosedanje. In še: ekonomska kriza je dosegla tolikšne razsežnosti, da nevarno ogroža mir v svetu ter neodvisnost številnih držav v razvoju, ki so si upale postaviti po robu diktatu velikih.

Že tako površni pregled stališč treh najpomembnejših pogajalskih skupin za šesto zasedanje UNCTAD jasno kaže na negotovost, s katero se pričinja morda najpomembnejša gospodarska konferenca v zgodovini te organizacije. Za razliko od Ženeve 1964, New Delhija 1968, Santiaga 1972, Nairobija 1976 in Manile 1979, kjer so se razprave zagrele okoli pomoči razvitim državam v razvoju, celovitega urejanja problema surovin ali posebnih trgovinskih olajšav manj razvitim državam, so v Beogradu 1983 na pogajalsko omizje položeni celotni mednarodni gospodarski odnosi s tremi glavnimi sestavinami: trgovina in razmah protekcionizma, surovine ter finančna vprašanja in himalajsko zadolževanje manj razvitih.

Sinteza izjav, ki prihajajo tik pred konferenco iz skopih zahodnih virov, tudi s tako pomembnih srečanj, kot je bil nedavni vrh »sedmerice bogatih« v Williamsburgu, ne dajejo posebnega upanja, da bi najbogatejše države kaj omajale pri njihovih restriktivnih stališčih do upravičenih zahtev 125 držav v razvoju. Zahod je pripravljen govoriti o surovinah, kar je navsezadnje tudi v njegovem interesu, saj gre za dolgoletno planiranje izrabe nekaterih že pičlih surovinskih virov, razpravo o finančnih problemih ali protekcionizmu pa bo v Beogradu skušal potisniti v »primernejše mednarodne institucije«, kot je mednarodni denarni sklad (IMF) ali splošni sporazum o carinah in trgovini (GATT). Skratka v organizacije, kjer je že po statutu zagotovljena prevlada razvitega Zahoda, ki se krčevito upira vsakršni spremembi pravil igre, ki izhajajo še iz časov druge svetovne vojne. Če k temu dodamo še odločenost Vzhoda, da ostane na obrobju razprav ter vanje posega le skozi prizmo lastnih politično-strateških stališč, ali beograjski UNCTAD ne tvega mianjenje prazne gospodarske slame, brez kančka koristi za države v razvoju in mednarodne gospodarske odnose v celoti?

»Skupina 77«, ki je v argentinski prestolnici izdelala ne le pogajalsko taktiko za naporno beograjsko rundo dogovarjanja, temveč tudi postavila jasna stališča in zahteve za demokratizacijo ekonomskih odnosov nasploh, se takšni temačni prerokbi upira, zavedajoč se istočasno, da šesti UNCTAD lahko prinese prav vse, od (delnega) uspeha do popolne prekinitve dialoga in odložitve globalnih pogajanj za nedoločen čas. K slednjemu napeljujejo nekatere zloslutne novice, češ da se že ob startu obeta kup težav, kajti dve udeleženci konference sta že zavrnili predlog dnevnega reda, in to zaradi podpore osvobodilnim gibanjem ali, drugače, zametkom novih, neodvisnih držav, ki imajo v skladu s pravili v OZN še

pred rojstvom pravico do nastopanja v mednarodni skupnosti. A takšne iskre pač sodijo v običajno merjenje moči pred pomembnimi mednarodnimi konferencami. Gre torej za tipično utripa nasprotne strani in skoraj gotovo je, da zaradi tega beograjski UNCTAD ne bo propadel.

Nevarnost poloma, ki bi imel dolgoročne posledice za politične in ekonomske odnose v svetu, je drugače. Odpori do nekaterih zahtev držav v razvoju, ki tokrat ne terjajo posamičnih koncesij, pač pa postavljajo pred razvite sogovornike protikrizno ekonomsko strategijo ter postopno vzpostavljanje enakopravnih gospodarskih odnosov, da bi se izognili infarktne stanju svetovnega gospodarstva, jasno kažejo, da bo boj v Beogradu težak, kajti najbogatejše države Zahoda se upirajo radikalnim posegom v sedanja pravila igre. Tudi za ceno popolnega neuspeha šestega UNCTAD?

Težko je verjeti, da bi neka država ali manjša skupina tvegala odgovornost za rušenje konference. Williamsburg je pokazal, da med najbolj bogatimi ni sovročja, kar pa kajpak ne daje nobenih iluzij državam v razvoju v morebitno nesložnost Zahoda, brž ko se bodo v »Savi« pričela pogajanja v štirih komisijah. Skratka, ko bo šlo zares, bo zahodna pogajalska skupina enotna in pritisku na države v razvoju, naj okrajšajo zahteve in črtajo najbolj radikalne predloge. Disonanca med Ameriko, ki koncesije zavrača s tezo, da so nerazviti sli predaleč, ter zahodnoevropsko deseterico, ki sprejema vrsto priporočil, izdelanih na ženevskem sedežu UNCTAD, se bo hkrati s pričetkom trdega pogajalskega boja popolnoma polegla.

In prav v tej točki leži glavna nevarnost za enotni nastop držav v razvoju. Poostreni pritisk Zahoda utegne minimizirati beograjske razprave, jih osredotočiti na probleme najmanj razvitih, ki jim tudi v razvitih državah priznavajo prednostno pravico do pomoči za gospodarski razvoj, a ne zavoljo nekakšnega sodobnega samaritanstva, pač pa iz čisto praktičnih razlogov. Tako kot je razprava v Beogradu mogoče v nedogled zavleči z akademskimi razpravami o naravi, vzrokih in razsežnosti gospodarske krize, je kaj lahko izgubljeni dragoceni pogajalski čas v debatah o pomoči dobri trideseterici najbolj revnih držav, ki jim brez mednarodne podpore grozi gospodarska letargija, revščina, lakota.

Glavna naloga držav v razvoju, ki so za Beograd pripravile pragmatičen, a dosleden program zahtev do razvitih sogovornic, je torej v ohranitvi enotnosti, v pravočasnem zaustavljanju manevriranja in mehanizma zavlačevanja ter v nenehnem pritisku h konkretnim rešitvam najbolj žgočih gospodarskih problemov. Ti so jasno zapisani v programu nujnih ukrepov, ki jih je potrebno sprejeti in uveljaviti, da bi pretrgali začarani krog nenehnega zadolževanja, ki čedalje bolj stiska manj razvite dežele. Zatrjevanje Zahoda, da UNCTAD ni pogajalsko, pač pa posvetovalno telo, je iz trte zvito. Namen takšne teze je prenašanje akutnih gospodarskih problemov v institucije, kjer razviti zlahka manipulirajo s sklepi, kot sta IMF ali GATT, sploh pa so prav zadnje tri konference UNCTAD najbolj zgovorno dokazale, da je v tej organizaciji možno odločiti o marsičem. Časi prvega UNCTAD, ko so v sklepnem dokumentu zapisali obveznost razvitih, da za razvoj v svetu prispevajo najmanj en odstotek bruto proizvoda, takoj zatem pa dodali, da je to odločitev potrebno potrditi še v generalni skupščini OZN in da ni zavezujoča, so daleč za nami.

Beograjski UNCTAD, med katerim se bo ta najpomembnejša organizacija iz sistema Združenih narodov približala dvajsetletnici, torej zreli dobi je tako priložnost za nujne dogovore, predvsem pa za odpiranje procesa globalnih pogajanj o urejanju gospodarskih problemov v svetu. Tudi če bodo nekateri konkretni dogovori na videz pičli, a če bo hkrati jasno, da je pogajalski proces stekel v nepovratno tirnico, bo zaključna bilanca šestega zasedanja UNCTAD brez dvoma pozitivna. V nasprotnem primeru, torej če se udeleženci pogajanj zadovoljijo z nekaj drobtinicami, ki so jih razviti pripravljali ponuditi, da bi otopili ost akcije sveta v razvoju, pa se možnost vzpostavljanja enakopravnijšega ekonomskega sistema močno odmika. In ravno to je največji izziv in glavna nevarnost za beograjsko zasedanje UNCTAD.

BOŽO MAŠANOVIČ

Foto: Miško Kranjec

Zaostren boj med razvitimi in državami v razvoju o reformi gospodarskih odnosov v svetu
Tema tedna o bilanci dosedanjih petih zasedanj UNCTAD

Poštini predal 29 14

Ivica Burnik
Boris Skalin
Portret tedna
Tit Doberšek
Enotnost na popravnem izpitu
Vrh OAE

14

Dušan Snoj
»Skupina B« temeljito pripravljena
Stališča EGS za šesti UNCTAD

15

Žrtev bi bilo od milijona do pol človeštva
Znanstveniki OZN o posledicah uničujoče jedrske vojne

16

Danilo Slivnik
Dileme med bazo in vrhom
Sovjetska partija
Lojze Kante
Korenine segajo globoko
Neofašizem v Trstu
Stane Trbovc
O tradicionalni ustvarjalnosti ni bilo sledu
Po polomu košarkarjev 17
Vlado Šlamberger
Neposlovnost enih se maščuje vsem
V menjavi z Japonsko si sami postavljamo ovire

17

Branko Soban
Peklenska vrata v veselje
Tudi Brazilija v vesoljskem klubu

Vsega mnogo, skupnega premalo
Okrogla miza o glasbenem življenju in glasbeni politiki 18

Polde Maček
Pritiski na banke povzročili veliko težav
Aktualen pogovor 19

Igor Guzelj
Promet je politika in zemljepis
Svet je pisan, tudi ko potuje

Bojana Jager in Tonja Slokar
Bo domača oprema boljša od uvožene?

21-milijardna investicija elektrogospodarstva
Stephen Jay Gould
Pračlovek: po vsej sili Anglež 20
Uganke zgodovine

Mojca Vizjak-Pavšič
Se začenja tudi pri nas doba živih strojev?
Biotehnologija na pohodu
Marjan Skumavc
Spoštovati in življenje in smrt
Sodna medicina

Darija Lovšin
Kaj je in čigavo je veselje?
Vesoljsko pravo

21
Kadar je na šoli problem, mladi bolj godrnjajo, ne upajo si povzdigniti glasu
Anketa z mladimi, ki vstopajo skozi vrata v novo življenje

Gospodarski vrh tudi o raketah
V žarišču
Jug Grizelj
Imaš ženo, vrni ljubico
Od sobote do sobote 24

poštni predal 29

(Nadaljevanje s 14. strani)

Delo, 28. maja Ali kmetijske najlažje šolamo v stolpnih?

Sestavke časnikarja Janka Svetina o šolstvu z zanimanjem beremo že dolgo. Zdeli so se nam dobri. V članku pod tem naslovom pa je v delu, ki se nanaša na šolanje kmetijskih strokovnjakov, žal zdrknul pod njegovo, sicer po mojem mnenju, prav sposobno strokovno raven. Menim, da za omenjeni članek preprosto ni zbral zadosti verodostojnih podatkov o izobraževanju višješolskih in visokošolskih strokovnjakov v kmetijstvu in o razmerju med obema organizacijama, ki te strokovnjake izobražujeta, med Biotehniško fakulteto (VTOZD za agronomijo in VTOZD za živilore) in Ljubljani ter Višjo agronomsko šolo v Mariboru.

Že naslov članka s svojo udarnostjo zavaja. Mogoče je seveda, da si ga ni izmislil časnikar, ampak uredništvo, tedaj gre očitek zavajanja in pristranosti pač njemu. Iz besedila je nedvoumno mogoče razbrati, da se šolanje v stolpnih nanaša na študente kmetijskih smeri na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, na ustreznem mestu, torej v kmetijskem okolju pa naj bi se šolali študentje Višje agronomске šole v Mariboru. Ker sta zgolj dve taki organizaciji, druge alternative ni, čeprav pisec tega ni izrecno navedel. Ker ni mogoče verjeti, da bi časnikar, ki tako dolgo piše o šolstvu, ne vedel, kje natančno so šole, o katerih piše, je pristranost na dlani. Žal nobena od organizacij, ki šolajo omenjene kmetijske strokovnjake, ni locirana povsem optimalno, če pa že katera pišeči želji glede oddaljenosti od stolpnice vsaj za silo ustreza, je to VTOZD za živilore, ki ima prostore med njivami sredi Kamniškega polja, VTOZD za agronomijo Biotehniške fakultete v Ljubljani in Višja agronomska šola v Mariboru pa sploh ne, saj sta v neposredni soseski mest, torej tudi stolpnice. Torej strel v smeri Višje agronomске šole ima še nekaj kmetijskega okolja v smeri proti Kamnici, podobno kot VTOZD za agronomijo (s precejšnjim lastnim kompleksom zemljišč) v smeri proti Podutiku.

Prostorsko in po zasnovi še najbolj ustreza objektu, v katerih sta VTOZD za agronomijo in VTOZD za živilsko tehnologijo, ki sta grajena namensko kot prva v bodočem Biotehniškem središču pod Rožnikom. Nista pa stolpnici, kot sugeria pisec, ampak enonadstropni pavilionski stavbi, če že gremo po želji pisca članka po nadstropjih pa je Višja agronomska šola v manj ustrejni, ker je dvanadstropna.

Omenjeni stavbi pod Rožnikom sta edini, ki sta bili namensko zgrajeni za kmetijsko visoko oz. višje šolstvo, zato je insinuacija o neustreznosti toliko manj utemeljena, saj so denar za dokončanje druge druževalne kmetijske organizacije iz vse Slovenije. Višja agronomska šola v Mariboru zaseda (skupaj s Srednjo kmetijsko šolo) stavbo, namenjeno za bogoslovno semenišče mariborske škofije, VTOZD za živilore pa bivši lazarištvski samostan v Grobljah (sedaj Rodica), ki je bil pozneje preurejen v Višjo gospodinjstvo šole. Torej Višja agronomska šola tudi glede prostorov nima nobenih prednosti pred šolami v Ljubljani.

Številne agronomске fakultete so sedaj sredi mest (ob ustanovitvi so bile navadno v predmestju, npr. na Dunaju, v Kopenhagnu, Bonn, Göttingenu, Beogradu oz. Zemunu itd.), pa nikomur ne pride na misel, da bi se razburjal zaradi lokacije ali s tem celo povezoval neustreznost izobraževanja.

Dobro bi bilo zvedeti, zakaj Svetine npr. ne moti študij rударstva na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani, čeprav v bližini ni rudnikov, ali študij arheologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, čeprav so številna arheološka najdišča tudi drugod in ne v Ljubljani.

Menim, da bi morali končno prenehati s podpiranjem prednosti (če želimo nekaj doseči) in slabih strani (če želimo kaj očitni) lokacij, vsaj za višje in visoke šole v tako majhni republiki kot je Slovenija. Za kakovo diplomantov, in le za to lahko gre v resni razpravi, so mnogo pomembnejše druge stvari, za katere si moramo prizadevati (dobri profesorji, ustreza opremljenost laboratorijev, ustrezni učni objekti, bogate knjižnice itd.), ne pa kraj, kjer je šola. V različnih deželah sveta se študentje šolajo na univerzah, ki so tisoče kilometrov oddaljene od doma, če jim po gornjih vidikih ustrežajo.

Izjemno važno pa je vprašanje, kje je dobil časnikar podatke o opuščanju Višje agronomске šole v Mariboru in, kot se iz članka lahko razbere, čeprav ni zapisano, v korist Biotehniške fakultete v Ljubljani. Kaj takega preprosto ni res. Res pa je nekaj drugega. Višja agronomska šola v Mariboru vsi že kakih deset let in tako ali drugačni obliki prizadeva, da bi prešla na fakulteto. V tem ni ta šola nobena posebnost, saj ima podobne želje tudi Višja pravna šola v Mariboru in najbrž še kaksna. Zadnji predlog Višje agronomске šole, ki naj bi ji pripomogel do preraščanja v fakulteto, je v šolanju posebnega profila diplomiranih inženjerjev za kmetijsko mehanizacijo, ki ga je svet za družbenoekonomske odnose v kmetijstvu pri Republiški konferenci SZDL, kot nepotrebneza odklonil.

Greh Biotehniške fakultete v Ljubljani, ki ji ga časnikar in še kdo zameri, je edino v tem, da meni, da za Slovenijo dve agronomски fakulteti nista potrebni in bi bilo ustanavljanje druge čisto razmetavanje pičilih sredstev, namenjenih za kmetijsko šolstvo. Omeniti velja, da po 36 letnem obstoju Biotehniške fakultete objekti za agronomsko študij še zdaleč niso dograjeni (npr. nima niti enega kvadratnega metra rasilnjakov, streha na eni stavbi tako pušča, da ob deževju postavljamo vedra) in se ji zato ne more zameriti, če je proti nivi (po njenem mnenju) nepotrebni fakulteti. Odločitev pa, kot je časnikarju gotovo znano, ni v njenih rokah.

Da mnenje Biotehniške fakultete ni brez podlage, kažejo razmere drugod. Od Slovenije veliko večja Avstrija ima eno samo agronomsko fakulteto, enako Švica in Bavarska, štiri zvezne dežele ZR Nemčije pa nimajo agronomskih fakultet, druge imajo le po eno itd.

Z racionalnega vidika za Slovenijo ena visokošolska organizacija za kmetijski študij pov-

sem zadoštuje, če pa se želi Mariboru dati agronomsko fakulteto, potem je to treba utemeljiti z drugimi in ne strokovnimi ali kadroviskimi razlogi.

Proti obstoju Višje agronomске šole brez aspiracij za fakulteto kot tako pa Biotehniška fakulteta nikoli ni bila. Sicer si ni mogoče razlagati, da so njeni profesorji v začetku precej sodelovali pri pedagoškem procesu omenjene šole, dokler ni imela dovolj lastnih učnih moči in da sta omenjena šola in VTOZD za agronomijo pred meseci sklenili sporazum o medsebojnem sodelovanju.

Bolj resno pa je vprašanje o razmestitvi kmetijskih strokovnjakov in resničnih potrebah po njih. Da ne bi bili predolgi, naj omenim le, da so bila obdobja v našem povojnem razvoju, ko so bili kmetijski strokovnjaki v nemajhnem številu brez posla ob bistveno manjšem številu diplomantov kot sedaj. Sedaj je ponekod res pomankanje, ki pa se močno pretrava, med drugim tudi za prikrivanje neuporabnih, med drugim tudi v prid ustanovitve agronomске fakultete v Mariboru.

Pri sedanjem, komaj razumljivo velikem vpisu na višje in visokošolski študij kmetijstva, bomo imeli v naslednjih letih z zelo veliko verjetnostjo množico brezposelnih kmetijskih strokovnjakov, že ob sedanjih kapaciteti in razmestitvi šol. Kaj šele bo, če jih bomo izobraževali še več in še več visokošolskih? Če sedaj ni lahko najti zaposlitve v kmetijstvu številnim diplomantom, zlasti dekletom, v nekaj letih se bodo zaposlitvene možnosti zaradi izrednega priliva močno zmanjšale. Zato bi vsi pozornost morali posvetiti kakovosti izobraževanja in določiti ustreznega števila za vpis, ki bi ustrezalo bodočim potrebam, ne pa da bomo izobraževali za zavode za zaposlovanje (v senci stolpnice ali tudi nižjih podeželskih občinskih stavb).

Jože Maček, Ljubljana

Delo, 21. maja Več administracije, manj pravic

V sobotni prilogi Dela, z dne 21. maja 1983, je bil objavljen prispevek tov. M. Mramorja iz Ljubljane, ki navaja nekatere svoje poglede na predlog samoupravnega sporazuma o ureditvi administrativnega varstva. Predsednik želi prikazati posledice opredelitve iz sporazuma, po kateri bi stari in novi pravici izostali z dela zaradi nege obolelega otroka 7 dni, ki se v izjemnih primerih lahko podaljša še dvakrat po 7 dni. O tem podaljšanju naj bi odločil konzilij zdravnikov v osnovni zdravstveni dejavnosti. O takšnem predlogu iz samoupravnega sporazuma ima seveda lahko vsakdo svoje mnenje in me zato tudi ni motilo, da ima tov. Mramor o tem drugačno stališče. Vzemirile pa so me nekatere njegove navedbe o načinu delovanja konzilija zdravnikov v Zdravstvenem domu Ljubljana Moste-Polje. Tudi sam pisec članka ga prikazuje kot obsežno in ne povsem utemeljeno oziroma smiselno administrativno delo, ki močno obremenjuje zdravstvene delavce in tudi ni v prid zdravju otrok. Pri tem pa je nujno poudariti, da takšno administrativno delo ni nikdar predpisano, niti ga kdo zahteva od zdravstvenih delavcev. Resnici na ljubo je treba povedati, da so si vsi obsežno pisarji ob strokovnem preverjanju upravičenosti do odsotnosti z dela uporabnika zaradi bolezni omislili v glavnem zdravnik sami oziroma je rezultat neustreznega notranje organizacije dela.

V naši republiki so občinske zdravstvene skupnosti že leta 1981 sprejele poseben samoupravni sporazum, s katerim so uredile postopke in način uveljavljanja pravic uporabnikov. Ena izmed novosti, ki jih je prinesel ta sporazum, je bila ukinitve zdravniških komisij pri strokovnih službah zdravstvenih skupnosti, ki so po prejšnji ureditvi bile pristojne odločati o upravičenosti do odsotnosti z dela nad 30 dni. Razlogi za takšno odločitev so bili dvojni. V ospredju je bila predvsem želja, da se odpravi zapleten in nepotreben administrativni postopek, ki je bil vezan na delo zdravniških komisij. Te so namreč morale prejeti obsežno dokumentacijo o delavcu in ga najprej tudi pregledati, da so lahko ocenile utemeljenost podaljšanja bolniškega dopusta. Vso to dokumentacijo in predlog sta morala pripraviti zdravnik oziroma medicinska sestra v zdravstvenem domu, kar jiha je res zelo veliko časa. Takšna dokumentacija je bila potrebna, ker so zdravniške komisije bile odjuzene od zdravstvenih organizacij in so delavca, katerega zdravstveno stanje in sposobnost za delo so ocenjevali, videli prvič. Drug razlog za ukinitve zdravniških komisij je bil v ugotovitvi, da je ocenjevanje sposobnosti delavca za delo sestavina zdravstvenega varstva, ki ga morajo opravljati ustrežno usposobljeni zdravstveni delavci (predvsem zdravniki) in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtevnejših in tudi najtežjih opravil, s katerimi se srečuje zdravnik, bi naj imel močnejše posvetovanje z drugimi zdravniki v svoji organizaciji družbeno spoznanje in pri tem ravnati skladno s svojim strokovnim znanjem in pravicami, ki si jih delavci zagotavljajo na področju zdravstvenega varstva. Zlasti bi hotel poudariti, da je osnovna želja zdravstvenih skupnosti pri teh spremembah bila prav v odpravi administrativnih postopkov in dela pri ocenjevanju delavčeve časne nesposobnosti za delo. Ker pa je to ocenjevanje eno najzahtev

ANKETA DELA: Beseda mladih, ki so pred vrati v novo življenje

Kadar je na šoli problem, mladi bolj godrnjajo, ne upajo si povzdigniti glasu

Težave pri študiju, štipendiranju, vse večje omejitve pri zaposlovanju, karizem, socialne razlike in odtujenost med ljudmi, to so glavni problemi, ki tarejo današnje mladino...

MARTIN HEBAR: Naš šolski sistem je zastavljen tako, da je nižja kvalifikacija od srednje šole še vedno manj vredna...

Andreja Hlebec: Mislim, da se sedanje težave v šoli še ne poznajo. Čutimo jih bolj posredno, prek staršev...

Marjeta Pirc: Osebnim občutim prehoda težaškega gospodarskega trenutka, razen morda nekaj bolj doma pri starših...

glasneji in svoje težave povedati profesorjem. Preveč se bojimo posledic.

Kar se tiče socialističnih vrednot menim, da sta največji človečnost in prijateljsvo. Veliko pomeni, če se lahko nekemu zaupaš in imaš v njem oporo.

MILAN HEINE: Kakorkoli razmišljam, menim, da sedanji položaj ni kritičen. Kljub temu bi želel, da se stabilizira. Zame, kot dijaka gradbene stroke, je namreč nesprijetno...

Ko se mladi pogovarjamo, smo si edini, da je bilo v preteklosti vse preveč napak v vodenju naše politike in da smo zaradi tega danes v težavah. Pač nismo do delali, rešili pa se bomo iz vseh težav le tako, da bomo prav vsi delali dobro.

MARJETA PIRC: Osebnim občutim prehoda težaškega gospodarskega trenutka, razen morda nekaj bolj doma pri starših...

negotovski, kajti negativne posledice tega se bodo poznale v celotni naši družbi.

V času šolanja in na praksi sem imela veliko možnosti, da sem razmišljala o našem samoupravem socializmu. V celoti ga podpiram. Vendar mislim, da je v praksi precej drugače, kot je zamišljeno v teoriji...

Andrej Šušmelj: Ko molat človek spremljam današnji trenutki in torej tudi dogajanja na gospodarskem področju, občutim med drugim tudi dvom o naši sposobnosti za reševanje gospodarskih težav...

Podobno vzdruže vlada tudi v šoli, vendar moram priznati, da je tu vse preveč pasivnosti. Tistemu, ki hoče delom in iniciativami preseči povprečje, največkrat očitajo stremušstvo...

Samoupravne socialistične vrednote so zame velik korak naprej v družbenih odnosih. V šoli smo jih spoznali pri pouku samoupravljanja. Bil je v redu, ker smo skupaj predavateljem dajali poudarek predvsem praktičnim vprašanjem.

Sicer pa dobro zaznavam nasprotja med teorijo in praksi. Prihaja namreč do zlorabljanja samoupravnih vrednot. Prevečkrat, na primer, govorimo o samoupravljanju takrat, ko gre za to, da posameznik nekaj pridobi zase...

Največja socialistična vrednota je seveda, da premagamo osebne koristi in da prevladajo družbene. Nam mladim pa morajo drug dokazati, in ne le s frazami, da lahko kaj naredimo. Vedno več je namreč mladim, pri katerih je čuti otopenost in miselnost, da se ne da nič več narediti...

TJAŠA KOSMINA: Še pred štirimi leti, ko smo se vpisovali, je veljalo, da po končanem šolanju ne bi smelo biti težav z zaposlitvijo ali z nadaljevanjem študija. Sedaj pa smo se pričeli, da ni tako, saj je šolski program na naši šoli precej ozko usmerjen...

Sam sem se odločil, da bi študij nadaljeval. Že po osnovni bi se bil rad vpisal na pedagoško šolo, pa so me zadržale pretnosti ocen. Ko smo se takrat odločili za srednjo šolo, nam ni nihče povedal, v kaj se podajamo...

Že ko sem se vpisovala v aranzersko šolo, sem vedela, da bom težko dobila službo. Moji starši so želeli, da bi šla na gimnazijo ali pa na pedagoško srednjo šolo...

Mladina je tako mrtva, da sploh ni več mlada. Ne da bi hotela kaj spreminjati ali dočeti, zavelka se je v neki lažni mir in tam živi. Seveda ji splošne razmere to omogočajo in to od nje

Nasploh bi lahko rekla, da imamo pri nas mnogo lepih besed in načrtov, bolj malo od tega pa smo uresničili. Tosmo opazili tudi vsi pri pouku samoupravljanja, ob katerem spoznavamo veliko razliko med tistim, kar nas učijo, in praksi.

V ŽARIŠČU

Gospodarski vrh tudi o raketah

Vrhunski sestaneak voditeljev sedmih zahodnih gospodarsko razvitih držav je razumljivo zbujal pozornost, ki je zdaleč presegala meje teh držav samih...

strelke, ki bi po »evropskem« sporazumu ostali nadstevični, premesti proti vzhodu. Moremo se vprašati, ali ni razširitev atlantske zveze, o kateri minister Cheysson »nobnem primeru« noče slišati, pravzaprav že postala dejstvo.

Dramatičnih problemov s področja odnosov med Severom in Jugom ne bo mogoče rešiti s političnimi zatezanja pasu, ki so tako pri sruc intervencijskim brigadam IMF in Reaganovim izvedencem. Francija je s svoje strani poudarjala »strukturne elemente« tega vprašanja in vtrajala, naj bi v rdehnobnih študijah za pripravo monetarne konference obravnavali ključne teme...

Ameriška administracija na srečanju ni želela sprejeti zahtev ostalih udeležencev sestanka, da bi bilo treba zmanjšati deficit v ameriškem proračunu, ki ga povzročajo veliki stroški za oboroževanje. Ekonomske težave, s katerimi se spopada ameriško gospodarstvo, Reaganova administracija v veliki meri potiska na ramena svojih partnerjev...

Reagan si je v Williamsburgu drznal ponoviti puc, podobno tistemu v Versaillesu: vsilil je besedilo o temi, ki ni sodila na ta sestanek. Lani je šlo za trgovino z Vzhodom, letos za rakete. V dokumentu, ki so ga sprejeli, ni v bistvu nobenih novih odločitev in ni kakršnih dodatnih obveznosti...

Svet se bo moral navaditi na visoke, celo rastoče obrestne mere v ZDA, s tem pa tudi na močna nihanja zunanjih tečajev dolarja, katerega vrednost bo naraščala pod pritiskom privlačnih visokih obrestnih mer.

V Williamsburgu se je evropsko zavezništvo začelo širiti proti Daljnemu vzhodu, kajti ni več lahko - kot je bilo videti že v Versaillesu - ločiti gospodarskih problemov od varnostnih vprašanj z vezi z odnosi med Vzhodom in Zahodom. Juridično drakeopterstvi pri vsem tem ne odtehta novih strastiških realnosti, ki jih je navezavanje kar precej pomagala ustvariti sama SZ z oboroževalnim naporom: z izjemo ZDA in Kanade, je vsem deželam, zastopanim v Williamsburgu, nekaj skupnega - od Italije do Japonske nad njimi visi grožnja SS - 20. Slednjo vse bolj zadevajo celo ženevska pogajanja, saj je Gromiko pred kratkim skušal SZ izgovoriti pravico, da iz-

šanja. Najpej so sprejeli zunanjepolitično izjavo, ki je brezplačna vozovnica za pospešeno oboroževalno politiko ameriškega predsednika Ronaldia Reagana. Enotnost zahoda bo tudi motiv, če bodo jeseni začeli postavljati rakete. S tem bodo brez razlike razglasili resne kritike, skeptike in aktivne nasprotnike sleherne oborožitve za agente nasprotne strani. In tako se bodo tisti, ki tekmujejo v oboroževanju, naposled lahko znebili celo dolžnosti, da bi se v Ženevi še resno poskušali pogajati.

V Williamsburgu se je bilo laže sporazumeti o skupnem stališču do Sovjetske zveze kot pa učinkovito zblížiti gospodarske in monetarne politike sedmih udeležencev. Reagan je vedel, kako je, zato je sprotno izkoristil priložnost, da je od zaveznikov dobil, kar mu je bilo najbolj pri srcu: dokaz solidarnosti, ki bo okrepil ameriške pogajalske pozicije v Ženevi. Reaganu se je prvič posrečilo pridobiti za enotno stališče o nedeljivosti svetovne varnosti take države, kakršni sta Francija in Japonška, ki v preteklosti nista radi prevzemali nadnarodnih odgovornosti.

Na osebni ravni je bil vrh nedvomno uspeh za Reagana. V dvojni vlogi »režiserja« in »glavne igralca« velike predstave. Predsednik je po splošni sodbi kolegov vodil razpravo spretno, s poznavanjem problemov in diplomatskim razumevanjem za notranje politične potrebe posameznih udeležencev. Pokazal je (na rahlo presenečenje opazovalcev, ki so bili pred sestankom v dvomih), da zanesljivo obvlada zapletena gospodarska vprašanja, o katerih so govorili, obenem pa je potrdil odkle odločnega in čvrstega voditelja.

Vrednosti letnih zahodnih ekonomskih srečanj na vrhu ni mogoče najti v nobenem posebnem dosežku vsakega letnega zbora. Ta vrednost je v dejstvu, da so voditelji najpomembnejših zahodnih gospodarstev redno zberejo, debatirajo in, kjer je mogoče, organizirajo svoje gospodarske politike do največje možne koristi za svetovno gospodarstvo v celoti. Uspetevanje naravo ekonomske aktivnosti, to usklajevanje postane bolj vprašanje omejevanja škode in ustvarjanja okoliščin za stabilnost, ki naj vodi k rasti, kot pa kakršenkoli skupni aktivistični program.

Zato srečanja na vrhu ne bi smela spremljati velika pričakovanja, niti jim ne bi smela slediti velika razočaranja.

Šerpm v Williamsburgu je celo uspelo odstraniti iz dnevnega reda sporna vprašanja (kot trgovina s Sovjetsko zvezo), kar je povzročilo zamujeno rabuko v tednih po lanskoletnem srečanju v Versaillesu, ko se je pokazalo, da sta Evropa in ZDA pozveli nasprotnne sklepe iz skupno dogovorjenega besedila. Edino zanimivo vprašanje to pot je, če je neposrečena zveza med predsednikom Mitterrandom in njegovim nekdanjim tekmeccem Giscardom d'Estaingom uspela namestiti še enega trojanskega konja izpa pulnosti deklaracije.

OD SOBOTE DO SOBOTE

Imaš ženo, vrni ljubico

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Med zaželenimi so vsekakor najbolj opazne zahteve po »čistih računih« na vseh ravneh - od delovne organizacije do federacije - vse večje občutljivosti za privilegije, za neodgovornosti vseh vrst, nepravilnosti in korupcije, nesposobnost (zlasti vodilnih) in nezakonitost, pa tudi jasen občutek, da mora imeti socialistična samoupravna družba v obdobjih, kakršno je sedanj, precej več programov elementarne socialne politike, s katerimi bo nevtiralizirala najhujše posledice zmanjšanja realnih dohodkov do tiste sloje zaposlenih, pri katerih pride v poštev tudi možnost, da jim zagotovi življenjski minimum.

Novo občutljivosti za vse deformacije, tudi tiste v kadrovski politiki, ni vse več le v javnem življenju, kjer vpliva v vseh delovnih kolektivih, temveč tudi na splošno ozračje. Pomankanje trdne odločnosti in konkretnih akcij za uveljavitev dela, odgovornosti in zakonitosti ima lahko hude posledice, predvsem za tisto, kar imenujemo stabilizacija in kar je seveda mnogo več kot gospodarska stabilizacija; tega se bodo kmalu bolj zavedali ne le člani Kraigherjeve komisije, temveč tudi najširše delovne množice.

Vendar je gospodarska kriza spodbudila vrsto socialnih zahtev, ki niso samo nezazeleni, temveč zbujajo tudi skrb. Pri tem mislim predvsem to, da smo se - še zlasti naši sociologi in politologi - zmotili, ker

la, da bo najprej poiskala delo, saj velja splošno prepričanje, da bo v naslednjih letih še teže priti do zaposlitve. V času, ko vsi »črpaajo« notranje rezerve, se vrata zaposlovanja vse bolj zapirajo. Posebno se mladih, ki prvič iščejo delo. Pa ne, da bi se mladi branili dela. Prepričana sem, da ne moremo niti govoriti o večernem ali manjvrednem delu, ker je danes vsako delo, ki ga dobiš, zlata vredno.

Šolanje bom nadaljevala na višji šoli za socialne delavce. Za to sem se odločila, ker je ta poklic human in ker je vse več ljudi, ki potrebujejo pomoč. Mislim, da se danes najbolj krhajo ljudje medčloveški odnosi, medsebojna pomoč. Ljudje smo vse bolj odtujeni. Postali smo pravi egoisti. To sem opazila tudi pri vpisu na višjo šolo, ko se nas je prijavilo 190, sprejeli pa jih bodo samo 80. Čeprav smo se vsi odločili za human poklic, smo se pri vpisu gledali kot pes in mačka. Vsakdo je bil prepričan, da ga drugi izpodriva. Situacija je bila mučna - pravi tih boj za obstanek.

Podobno vzdruže vlada tudi v šoli, vendar moram priznati, da je tu vse preveč pasivnosti. Tistemu, ki hoče delom in iniciativami preseči povprečje, največkrat očitajo stremušstvo. Tu di mladi smo že povsem zmaterijalizirani. Vsako leto imamo zato težave, da zberemo dovolj prostovoljcev za mladinske delovne akcije kjer dobijo tudi denarno nagrado. Žal, se pri denarju vse začne in konča in to mladi močno občutimo. Na šoli smo navdušeno zagrabili za delo, da bi uređili telovadnico, sredi delovnega poleta pa smo morali prenehati, ker so »ugotovili«, da kljub našemu delu telovadnice zaradi pomanjkanja denarja ne bo. Za družabna srečanja smo želeli najeti staro kapelo blizu šole, pa so ta prostor raje namenili za skladišče papirja kopskega arhiva. Ker v Kopru tudi ni drugih primernih prostorov, kjer bi se lahko zbirali mladi, smo torej prepričeni gostinskim lokalom. Potem pa poslušamo očitke, »kakšna je ta mladina« in pri tem malokrat pomislimo, da je »ta mladina«, vedno bolj prepričena sama sebi.

TOMAŽ ROGELJ: Gospodarsko krizo mladi občutimo predvsem v tem, ker je vse teže dobiti zaposlitev. Zato naj bi se pri šolanju odločali za deficitarne poklice, predvsem s tehničnega področja. Za nekatere je to težko, saj imajo nagljenje za druge usmeritve. Mislim pa, da moraš v življenju uspeti na vsakršnem področju, če si seveda res dober.

Ko sem se pred štirimi leti vpisal na splošno gimnazijo, je bila to zame rešitev, ker tedaj še nisem točno vedel, kaj me bo kasneje zanimalo. Sedaj sem se odločil, da bom študiral ekonomijo. Kot vidim iz razpisov v časopisih, je za ta poklic mogoče dobiti službo. Rad bi se zaposlil v gospodarstvu, kjer bi lahko kreativno delal. Sedaj so sicer razmere take, da je težko delati kreativno, ker je preveč ukrepov in omejitve. Potrebno bi bilo več pokroviteljstva, da bi to stanje spremenili. Teža mladi imamo. Če bi imeli možnost, bi lahko marsikaj spremenili na bolje.

Zame je najpomembnejša socialistična vrednota humanost pri vsakdanjem delu. To bi morala biti tudi glavna vrednota v šoli, v odnosu med učiteljem in učenecem, kjer bi moralo biti več neposredne stika. Več bi se morali pogovarjati. Pri nas je to težko uresničiti, ker nas je v razredu 35 in ker naša šola še

vedno temelji na klasičnem odnosu med profesorjem in dijakom, v katerem ni sprosčenoosti. Pri pouku samoupravljanja sicer dobimo teoretične vpoglej v to področje, manjka pa nam praktičnega uveljavljanja samoupravljanja pri vseh predmetih. Zaradi prenatrpanega učnega programa in ohranjanja starih odnosov, pa do tega pri nas ne pride. Priznati pa moram, da tudi dijaki nimamo dovolj interesov za to.

Tudi za samoupravljanje v okviru šole med mladimi ni pravega zanimanja. Prav tako ga ni za delo v mladinski organizaciji. Preveč je namreč formalizma in neaktualnosti, preveliko je sprosčenoosti. Mislim, da bi morali poiskati druge oblike dela, s katerimi bi pritegnili mlade. Morda okrogle mize, pogovore povezanee z zabavo in podobno. Mladi sicer med seboj precej razpravljamo o aktualnih problemih pri nas. O njih imamo svoja stališča in ideje. Pogovarjamo se kjerkoli se stač dobimo: na stadionu, na cesti, v lokalu ali kje drugje. Ker nas to pač zanima. Nezanimajo pa nastestanki, ki so pogosto bolj formalna obveznost, kot pa obravnava vprašanj, ki so za nas zares aktualna.

METKA ZORČ: Dijaki najbolj občutimo družbenogospodarske težave zaradi problemov pri zaposlovanju in še prej pri štipendiranju. Za ekonomsko fakulteto, na katero se bom vpisala, je bilo v novgorških občini razpisanih zelo malo štipendij. Poleg tega se seveda te težave odražajo tudi doma. Danes je namreč že parvo razkošje študirati v Ljubljani. Ko sem se odločila za srednjo ekonomsko šolo, sem pač mislila, da bom po štirih letih imela poklic. Danes ekonomski tehniki težko dobi službo. Zjaj sem spoznala, da imam zaprte možnosti za nekatere fakultete, ker imam s te šole preveliko splošnega znanja in ker tudi vem, da bi imela na primer s filozofsko fakulteto prav tako malo možnosti za zaposlitev. Vem pa hkrati, da v združenem delu še vedno potrebujejo ekonomiste. Imajo jih sicer veljiko, a je očitno, tudi mnogo slabih, kar potrjujejo tudi današnje razmere v gospodarstvu.

Mislim, da danes vse preveč le kritiziramo in vidimo le slabe strani. Zato je med mladimi vedno več nezupanja v naše vodstvo in v samoupravljanje. V tretjem in četrtem letniku, in ne v prvem in drugem, ko smo bili pravzaprav še otroci in nismo veliko vedeli, bi morali imeti pouk samoupravljanja. Odkrilo bi se morali pogovarjati o problemih, ki jih zaznavamo vsak dan. Pogrešam več širšega znanja o samoupravljanju, predvsem pa pogrešam vzgoje. Naša šola je preveč malomeščanska, predavatelji nas ne spodbujajo, da bi sami začeli razmišljati.

Tako pa le ugotavljam, da praksa ni taka, kakršna je teorija in da se v naši družbi dogajajo stvari, zaradi katerih izgubljamo zaupanje v samoupravne socialistične vrednote. Samoupravljanju kot glavni vrednoti, bi morali nameniti več pozornosti in med drugim tudi ne dopustiti, da se širi etatizem. V naši družbi je že očitna odtujenost. Vsak skrbi zase in se preveliko ukvarja z družbenimi problemi. Ko ima hišo, vikend in avto, šele začne razmišljati o družbi in se začne zanimati za probleme. Menim, da bo par mladim treba bolj zaupati in sicer tudi pomembnejše funkcije, saj imamo mladi vedno veliko novih idej. Vrhah zaletavja, a vendarle najpogosteje dobrih.

Anketoso pripravili: Slavica Crnica, Slavko Dokl, Franc Milošič, Lado Stružnik, Iztok Umer in Janja Klasinc.

katerega so še najmanj krivi tisti, ki so ravnali v skladu z zakoni.

Težnje po enakosti v revščini

Ne gre torej za predlog za razmišljanje o tem, kakšno gospodarsko politiko (ki ni bila dobra) smo vodili, temveč za poziv za razmišljanje, kam peljejo vse te in druge akcije, ki brez dvoma prinašajo vonj po egalitarizmu; ta egalitarizem pa ni mišljen kot pravica do enakih možnosti za izobrazbevanje in delo, temveč do enakosti v revščini, ne glede na delo in rezultate dela.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

katerega so še najmanj krivi tisti, ki so ravnali v skladu z zakoni.

Težnje po enakosti v revščini

Ne gre torej za predlog za razmišljanje o tem, kakšno gospodarsko politiko (ki ni bila dobra) smo vodili, temveč za poziv za razmišljanje, kam peljejo vse te in druge akcije, ki brez dvoma prinašajo vonj po egalitarizmu; ta egalitarizem pa ni mišljen kot pravica do enakih možnosti za izobrazbevanje in delo, temveč do enakosti v revščini, ne glede na delo in rezultate dela.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.

Ena od oblik tega duha se zadnje mesece kaže v zvezi s humano in vsekakor razumljivo akcijo, ki je ponekod v Jugoslaviji dobila svoji konkretni izraz v paroli »Imaš hišo - vrni družbeno stanovanje«.